

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun.Chișinău (jud.D. Chistol)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.D. Manole, M. Ciugureanu, Iu. Cotruță)

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Arkadi Badalyan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Arkadi Badalyan împotriva Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea Deciziei nr. 410/15/DR din 24 decembrie 2015 a Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și obligarea Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova de a acorda una din formele de protecție prevăzute la art. 16 al Legii privind azilul nr. 270 din 18 decembrie 2008,

împotriva încheierii din 15 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 februarie 2016, Arkadi Badalyan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova solicitând anularea Deciziei nr. 410/15/DR din 24 decembrie 2015 a Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al RM și obligarea Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova de a-i acorda una din formele de protecție prevăzute de art. 16 al Legii privind azilul nr. 270 din 18 decembrie 2008.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a invocat că prin Decizia nr. 410/15/DR din 24 decembrie 2015, emisă de Direcția Refugiați a Biroului de Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova i-a fost respinsă cererea de azil. Decizia i-a fost adusă la cunoștință la 01 februarie 2016.

Menționează reclamantul că, a depus cerere către Direcția Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova. Concomitent a specificat că s-a născut la 01 aprilie 1973, în Armenia, or. Nairin, s. Egvard, de naționalitate fiind armean și de religie creștină.

Declară reclamantul că, în anul 1995 a intrat pe teritoriul Republicii Moldova în mod legal, după plecarea din țara de origine- Armenia, deoarece se temea pentru viața sa, a familiei sale și îi era frică să nu fie înrolat în forțele armate ale Armeniei, în condițiile când în anul 1995 s-a început conflictul armat existent în regiunea Nagorno-Karabah.

Indică reclamantul că, a solicitat azil în Republica Moldova, deoarece îi este teamă să nu fie înrolat în forțele armate ale Armeniei, deoarece acolo există conflicte armate și în prezent.

Remarcă reclamantul că, în Republica Moldova s-a căsătorit cu cetățeană Republicii Moldova, Ludmila Muftiuță, născută la data de 29 august 1979 și au o fiică Arina Badalyan, născută la 01 februarie 2013.

Precizează că, decizia sa de a veni în Republica Moldova, a fost generată de faptul că acest stat este semnatar al Convenției privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951 și Protocolul privind statutul refugiaților din 31 ianuarie 1967. În Armenia nu putea rămâne, din motiv că exista un risc bine întemeiat să fie persecutat și înrolat în forțele armate ale Armeniei, ulterior fiind impus să participe la conflicte militare. În opinia sa, există o probabilitate mare ca în cazul revenirii sale în Armenia, viața și integritatea corporală să-i fie puse în pericol, luând în considerare situația din Armenia, de conflictul dintre Armenia și regiunea Karabah.

Afirmă reclamantul că, îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea statutului de refugiat conform art. 45 a Legii privind azilul nr. 270 din 18 decembrie 2008 și nejustificat i-a fost respinsă cererea de azil, deoarece nu îndeplinește toate cerințele Legii nominalizate.

Prin hotărârea din 05 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Arkadi Badalyan împotriva Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea Deciziei nr. 410/15/DR din 24 decembrie 2015 a Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și obligarea Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova de a acorda una din formele de protecție prevăzute la art. 16 al Legii privind azilul nr. 270 din 18 decembrie 2008.

La 28 aprilie 2016, Arkadi Badalyan a depus cerere de apel (nemotivat) împotriva hotărârii din 05 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 08 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depusă de către Arkadi Badalyan împotriva hotărârii din 05 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și s-a oferit apelantului un termen de 10 zile, din momentul recepționării încheierii, pentru depunerea cererii de apel motivate. Concomitent, ședința de judecată a fost stabilită pentru 22 septembrie 2016 ora 17:00.

La 24 octombrie 2016, Arkadi Badalyan a înregistrat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 05 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău

Prin încheierea din 15 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de către Arkadi Badalyan împotriva hotărârii din 05 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din motiv că apelantul nu a îndeplinit indicațiile instanței de apel conform încheierii emise în conformitate cu art. 368 alin.(1) Cod de procedură civilă.

La 24 februarie 2017, Arkadi Badalyan a declarat recurs împotriva încheierii din 15 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii din 15 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea pricinii la o nouă rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că despre ședința de judecată a instanței de apel a aflat de pe site-ul oficial al instituției cu câteva zile anterior ședinței de judecată preconizate la 27 octombrie 2016. La 20 octombrie 2016 a anunțat avocatul de a solicita hotărârea motivată, deoarece nu o primise, ceea ce și s-a făcut și în baza acesteia a depus apelul motivat prin intermediu cancelariei Curții de Apel Chișinău și consideră că este în termen.

Precizează că, fiind în imposibilitate de a se prezenta la ședința de judecată din 27 octombrie 2016, a solicitat amânarea acesteia și la ședința de judecată din 15 noiembrie 2016, i-a fost restituită neîntemeiat cererea de apel, neavând nici o probă că a primit hotărârea motivată a instanței de fond.

Susține că, încheierea privind restituirea cererii de apel a primit-o la 23 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal, la solicitarea sa. În încheierea de restituire s-a menționat că i-a fost expediată o încheiere privind înlăturarea neajunsurilor, ce a fost recepționată la 16 septembrie 2016.

Remarcă recurentul că, semnăturile de pe avizul de recepție și din cererile depuse de către el, nu coincid, ceea ce, în opinia sa, confirmă că nu el a primit încheierea de a nu da curs cererii de apel și nu putea să cunoască despre existența acesteia.

Consideră că, instanța de apel nu i-a acordat posibilitatea de a solicita în ședința de judecată repunerea în termen a apelului motivat, de a explica care sunt motivele depunerii mai târziu a apelului motivat. Cauza a fost examinată fără a accepta motivele sale invocate referitor la recepționarea hotărârii motivate și depunerii cererii de apel motivate în termen.

Afirmă recurentul că, în Republica Moldova are familie, un copil minor și este inadmisibil ca pricina să nu fie examinată sub toate aspectele legislație în vigoare.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă (în vigoare la momentul declarării recursului), termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării încheierii sau primirii încheierii integrale.

Curtea de Apel Chișinău a adoptat încheierea contestată la 15 noiembrie 2016, iar Arkadi Badalyan a declarat recurs la 24 februarie 2017.

Materialele pricinii atestă că încheierea contestată a fost pronunțată în lipsa apelantului și a fost expediată în adresa sa, inițial, la 18 noiembrie 2016 (f.d.79), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Prin cererea din 13 februarie 2017, Arkadi Badalyan a solicitat instanței de fond eliberarea deciziei pronunțate pe marginea cererii de apel depuse împotriva hotărârii din 05 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău (f.d.81). Prin scrisoarea din 14 februarie 2017, instanța de fond a expediat lui Arkadi Badalyan copia încheierii din 15 noiembrie 2016 (f.d.82).

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat la 24 februarie 2017 de către Arkadi Badalyan împotriva încheierii din 15 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Arkadi Badalyan neîntemeiat și pasibil de fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu prevederile art. 364 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

În conformitate cu prevederile art. 368 Cod de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor. Dacă apelantul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, apelul se consideră depus la data prezentării inițiale. Încheierea instanței de apel de a nu se da curs cererii poate fi atacată cu recurs.

Din materialele pricinii rezultă că la data de 28 aprilie 2016, Arkadi Badalyan a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 05 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău (f.d.45).

Prin încheierea din 08 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Arkadi Badalyan împotriva hotărârii din 05 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău și s-a oferit apelantului un termen de 10 zile, din momentul recepționării încheierii, pentru depunerea cererii de apel motivate. Concomitent, ședința de judecată a fost stabilită pentru 22 septembrie 2016 ora 17:00 (f.d.48-49).

La caz, Colegiul reiterează prevederile art. 368 alin.(1) Cod de procedură civilă, care stipulează oportunitatea acordării apelantului unui termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Colegiul reține că legislația în vigoare nu stabilește un termen expres pentru înlăturarea neajunsurilor, dar se presupune a fi un termen rezonabil și suficient pentru apelant pentru a efectua anumite acțiuni procesuale prealabil desfășurării ședinței de examinare a cererii de apel.

În conformitate cu art. 110 Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Colegiul menționează că încheierea din 08 septembrie 2016 prin care nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către Arkadi Badalyan împotriva hotărârii din 05 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost expediată în adresa apelantului cu înștiințarea (citația) despre data și ora ședinței de judecată din 22 septembrie 2016 ora 17:00 (f.d.50) și recepționată la data de 16 septembrie 2016, conform avizului de recepție (f.d.53).

Colegiul reține că ședința de judecată numită pentru data de 22 septembrie 2016 a fost amânată pentru data de 27 octombrie 2016 ora 16:30, din imposibilitatea examinării pricinii în lipsa părților absente, ceea ce se confirmă prin procesul verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d.54). Din imposibilitatea formării completului de judecată pentru examinarea pricinii în ordine de apel, ședința de judecată stabilită pentru 27 octombrie 2016, a fost amânată pentru data de 15 noiembrie 2016 ora 14:30 (f.d.61). Totodată, reclamantul și pârâtul au fost înștiințați repetat, cu aviz recomandat, despre data și ora ședinței de judecată din 15 noiembrie 2016 ora 14:30, iar avocatul reclamantului –Alexandru Adam a fost înștiințat contra semnătura pe recipisă despre data și ora ședinței de judecată (f.d.62-64, 72).

Concomitent, la 24 octombrie 2016 Arkadi Badalyan a înregistrat cererea de apel motivată (f.d.59-60).

Colegiul precizează că, în condițiile legii, neajunsurile actului procedural, în speță, prezentarea apelului motivat - neajunsuri admise la depunerea cererii de apel, puteau fi înlăturate în termenul indicat de instanța de judecată.

În speță, Colegiul reiterează că apelul motivat urma a fi prezentat în termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii prin care nu s-a dat curs cererii de apel, ceea ce la caz nu a fost respectat de către apelant. Or, încheierea din 08 septembrie 2016 prin care nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către Arkadi Badalyan împotriva hotărârii din 05 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost recepționată de către apelant la data de 16 septembrie 2016, conform avizului de recepție (f.d.53), însă apelul motivat a fost înregistrat la 24 octombrie 2016 (f.d.59-60), adică peste aproximativ o lună de la expirarea termenului acordat.

Pe cale de consecință, în conformitate cu art. 369 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, prin încheierea din 15 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Arkadi Badalyan împotriva hotărârii din 05 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din motiv că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel conform încheierii emise în conformitate cu art. 368 alin.(1) Cod de procedură civilă și anume prezentarea apelului motivat (f.d.75-78).

Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel precum că, Arkadi Badalyan nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel, or, depunând cererea de apel nemotivat la 28 aprilie 2016, apelantul urma să întreprindă toate măsurile necesare pentru de a depune cererea de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept.

Or, această obligație a apelantului rezultă din prevederile art. 365 alin.(1) lit.d) Cod de procedură civilă, conform cărora în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Mai mult, în conformitate cu art. 365 alin.(1¹) Cod de procedură civilă, elementele cererii de apel prevăzute la alin.(1) lit. d), e) și h) pot fi incluse într-o cerere de apel suplimentară depusă după data întocmirii hotărârii integrale.

La caz, Colegiul reiterează că în termenul stabilit de lege, inclusiv și în cel acordat suplimentar de către instanța de apel, Arkadi Badalyan nu și-a valorificat drepturile garantate de legislația națională.

În concluzie, Colegiul conchide că acțiunile lui Arkadi Badalyan nu constituie decât o eludare a acestora de a-și realiza drepturile procedurale, rezultând din prevederile art. 56 alin.(3) și art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, care obligă părțile de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

Astfel, Colegiul relevă că recurentul nu a dat dovadă de diligență și bună credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea drepturilor sale procedurale, în condițiile când personal nu și-a realizat drepturile garantate de legislația în vigoare.

Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul recurentului precum că instanța de apel nu i-ar fi acordat posibilitatea de a solicita repunerea în termen a cererii de apel motivate decât în termenul stabilit conform încheierii despre înlăturarea neajunsurilor, deoarece apelantul/recurentul a avut suficient termen din momentul recepționării încheierii pentru prezentarea apelului motivat, or, această obligație îi revenea din momentul declarării apelului împotriva hotărârii contestate.

Afirmația recurentului precum că nu ar fi recepționat încheierea din 08 septembrie 2016 prin care nu s-a dat curs cererii de apel și semnătura de pe avizul de recepție nu i-ar aparține, Colegiul o consideră neîntemeiată și nu poate servi ca temei de casare a încheierii contestate, deoarece din materialele pricinii rezultă expres că încheierea a fost expediată pe adresa indicată personal de către apelant în cererea de apel și anume-bd. Traian, nr.23/1, ap.100, mun.Chișinău. Astfel, faptul aplicării semnăturii pe avizul de recepție de către o altă persoană decât apelantul Arkadi Badalyan, nu poate fi pusă pe seama instanței de judecată.

În conformitate cu art. 105 alin. (6) Cod de procedură civilă, dacă nu îl va găsi pe destinatar la domiciliu sau la locul de muncă, persoana împuternicită să înmâneze citația sau înștiințarea o va înmâna unuia dintre membrii adulți ai familiei care locuiește împreună cu destinatarul și care și-a dat acordul să o primească, iar în lipsa acestora, o va remite organizației de exploatare a locuințelor, primăriei satului (comunei) ori administrației de la locul lui de muncă. Persoana care a primit citația sau înștiințarea este obligată să indice pe cotor numele și raporturile sale de rudenie cu destinatarul sau funcția sa. Totodată, ea este obligată să o înmâneze destinatarului cât mai curând posibil.

Or, pe avizul de recepție (f.d.53) a încheierii din 08 septembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu sunt efectuate anumite mențiuni în sensul art. 105 alin. (6) Cod de procedură civilă. De altfel, nu au fost prezentate probe ce ar confirma că semnătura aplicată pe avizul de recepție nu i-ar aparține lui Arkadi Badalyan.

De asemenea, nu pot fi reținute în sensul casării încheierii contestate nici argumentele recurentului precum că instanța de apel nu ar fi acceptat motivele sale referitor la recepționarea hotărârii motivate a instanței de fond și depunerea în termen a cererii de apel motivate, deoarece în condițiile pronunțării de către instanța de fond a hotărârii contestate la data de 05 aprilie 2016 și depunerea cererii de apel (nemotivat)

la data de 28 aprilie 2016 de către Arkadi Badalyan, ultimul urma să-și realizeze cu bună credință dreptul de a recepționa hotărârea motivată în cadrul instanței de judecată.

Or, în conformitate cu art. 236 alin. (6) Cod de procedură civilă, hotărârea integral se întocmește în termen de 15 zile de la data solicitării, atacării sau pronunțării dispozitivului hotărârii, după caz. Astfel, Arkadi Badalyan declarând apel la data de 28 aprilie 2016 împotriva hotărârii primei instanțe, urma a lua în considerare termenul de 15 zile acordat instanței de către legiuitor pentru redactarea hotărârii motivate și a se adresa pentru eliberarea hotărârii redactate integral, deoarece obligația instanței de judecată de a expedia hotărârea motivată rezultând din prevederile art. 236 alin.(8) Cod de procedură civilă, nu exclude dreptul participanților la proces de a recepționa personal hotărârea judecătorească în cadrul instanței.

Argumentul recurentului precum că a solicitat la 20 octombrie 2016, prin intermediul avocatului său, eliberarea hotărârii motivate a instanței de fond nu poate justifica omiterea acestuia de a depune apelul motivat în termenul acordat, or, însăși hotărârea instanței de fond a fost pronunțată la data de 05 aprilie 2016, iar apelul nemotivat a fost depus la 28 aprilie 2016.

Colegiul reiterează că nedeținerea apelului motivat în termenul prevăzut de lege precum și termenul suplimentar acordat de instanța de judecată, nu este decât o eludare a apelantului Arkadi Badalyan de a-și realiza drepturile sale, garantate atât de legislația națională, cât și cea internațională.

La fel, nu este relevant argumentul apelantului/recurentului privind solicitarea de amânare a ședinței de judecată din 27 octombrie 2016 stabilită în instanța de apel din imposibilitatea prezentării, deoarece ședința de judecată stabilită pentru 27 octombrie 2016 a fost amânată pentru data de 15 noiembrie 2016 ora 14:30, din imposibilitatea formării completului de judecată pentru examinarea pricinii în ordine de apel.

În atare circumstanțe, instanța de recurs relevă că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată privind restituirea cererii de apel în rezultatul nelichidării neajunsurilor, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, având în vedere și obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

Or, în conformitate cu art. 27 alin.(1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

În această ordine de idei, Colegiul reține că argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de apelant/recurent a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Astfel, Colegiul consideră necesar să precizeze că circumstanțele expuse de recurent nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat, în condițiile când instanța de apel s-a conformat prevederilor legale la restituirea cererii de apel.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea contestată

este întemeiată și conformă prevederilor legale, iar argumentele invocate de către recurent nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat, cu menținerea încheierii instanței de apel din 15 noiembrie 2016.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Arkadi Badalyan

Se menține încheierea din 15 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Arkadi Badalyan împotriva Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea deciziei nr. 410/15/DR din 24 decembrie 2015 a Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și obligarea Direcției Refugiați a Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova de a acorda una din formele de protecție prevăzute la art. 16 al Legii privind azilul nr. 270 din 18 decembrie 2008.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală